

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

VII. De Conciliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

mus, & decernimus, quod omnes Medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati fuerint, ipsos ante omnia monent, ut idonei confessori omnia peccata tua iuxta ritum S.R.E. confiteantur, neq; tertio die ulterius eos visitent, nisi longius tempus infirmo confessori ob aliquam rationabilem causam, super quo eius conscientiam oneamus, concesserit, & eis per fidem confessorum in scriptis factam confiterit, quod infirmi, ut premittuntur, peccata sua confessi fuerint. Coniunctos vero, ac omnes familiae & domesticos infirmi in Domino rogamus & monemus, ut de infirmitate parochiam certiori faciant, at tam parochus, quam coniuncti & familiares prefati infirmum ad confessionem peccatorum suadeant & inducent. Quod si qui Medicorum primita non observaverint, ultra penas in dicta constitutione contentas, quas incurere decedamus, perpetuo sint infames, & gradus medicinae, que infiniti erant, omnino prouentus, & College seu universitate Medicorum ejiciantur, ac pena etiam pecuniaria arbitrio ordinariorum, ubi deliquerint, mulcentur. Et, ut hoc communis inviolabilitatem observentur, volumus, & eadem auctoritate precipimus & mandamus, ut nullus poftiam ubique locorum Medicinae Doctorem, aut ei quomodo libet medendi facultas a quovis collegio & universitate concedatur, nisi omnia in praesenti nostra constitutione contenta medio eorum juramento, coram Notario publico & testibus, observare in eorum manibus, vel ordinarii juverint, & de hujusmodi juramentis in privilegio, seu licentia medendi specialis mentio fiat. Quod si collegia & universitates prefatas non recepto a promovendis iuramento hujusmodi, eisdem ad gradum praeditum promoverint, aut eisdem medendi licentias praefertur, nonnam priuationis facultatis alios ultenus doctordandi incurant, Mandantes in virtute sancte obedientie omnibus & fidelibus venerabilibus fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in civitatibus & dioecesis propriis, praesentes nostras literas publicari faciant, ac iuramentum praeditum à Medicis jam promotis, seu licentiam medendi habentibus, omnibus usque tis remedii exigant, neque aliquos ad mendem in civitatibus & dioecesis praeditis adiungant, sifc eis consiliteri eodem iuramento hujusmodi praefertur, & contumaces, & jurare ac iuramentum hujusmodi jam praefitum exhibere recusantes, gradu medicinae, & omnibus privilegiis eisdem Medicis, tam conjunctim, quam divisis, & eorum cuilibet confessis per quovis etiam Romanos Pontifices privent, ac ab ingressu Ecclesie arceant docem respuerint. Rom. 8. Martii 1566.

Gregorius XIII.

Medici Iudas & infideles ad Christianos curandos morbos non admittantur.

C A P . I I .

Arias pax mea. Paulus Papa quartus praedecessor nostro edita perpetua constitutione inter alia fancivit, ac Medicis Iudaei etiam vocati & rogati ad Christianorum agrotianum curam accedere, aut illi interesse possent: quam constitutionem postea Pius Papa quintus etiam praedecessor noster per suas literas approbat, innovavit, & confirmavit; & robur perpetuo firmatus obtinere decrevit: ac voluit, & sub imitatione divini iudicij praecipit & mandavit, omnia in eadem constitutione contenta in posterum firmiter observari, non solum in terris & dominis sancte Romane Ecclesie subiectis, sed etiam ubique locorum. Quidam ramen nobis non sine magna animi nostri molestia minoruit, ea minime observari, sed multos adduc exChristianos hominibus esse, qui dum suos corporum languores illicitis mediis, & praecipue Iudeorum ac alios infidelium opera sanari cupunt, vera salutis animarum suarum & corporum simili immores fiunt, & (quod valde dolendum est) in damnationis

aterrima maximum iuxpe discrimen incident, medicis Iudaeis & infidelibus hujusmodi ad ipsorum curationem vocatis & adhibitis: unde sit, ut & Iudaeis ac aliis infidelibus magna derur delinquendi occasio, & simul salutare precepimus negligatur ab Innocentio Papa III. similiter praedecessore nostro in Concilio generali quondam emulum, & deinde à praedito Pio V. innovatum, quod omnes medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati essent, ipsos ante omnia monerentur idoneo confessori omnia peccata sua iuxta ritum sancte Romane Ecclesie confiterentur & neque tertio die ulterius eos visitarent nisi longius tempus infirmo confessori ob aliquam rationabilem causam, super quo eius conscientia onerabatur, concesserit, & eis per fidem confessorum in scriptis factam confitaret, quod infirmi peccata sua confessi fuissent. Idcirco nos tam iudicos, qui aduersus mandata hujusmodi Apostolica committere audent, quam Christianos illos ad se accersire, vel medendi licentiam concedunt, & viam ad delinquendum eisdem aperiunt, coetere solentes, supradictas praedecessorum nostrorum constitutiones, auctoritate Apostolica tenore, praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus, ac inviolabilitatem observarni mandamus atq; hac nostra in perpetuum valitatem constitutione, eisdem constitutionibus & praecipuis pro firmiori illorum observatione adentes, universis suruinq; lexus Christi fidelibus districte inhibemus & interdicimus, ne poftiam Iudeos vel alios infideles ad plurimum Christianorum agrotianum & infirmorum curam vovent, seu admittant, aut vocati, admittirive faciant, concedant, vel petmittant.

TITVLVS VII.

DE CONCILIIS.

Leo Decimus, in Concilio Lateranensi.

Sunt Pontifici auctoritas supra Concilium esse multa exempla & pragmatica sanctiones in Concilio Baffonis decreto absolute ne probatur.

C A P . I .

Pastor aeternus gregem suum usque ad consummationem seculi nunquam defecus, ita Apostolo teste, obedientiam dilexit, ut pro expandendo primi parentis inobedientie peccato seipsum humiliaret, factus obediens usq; ad mortem, migratus vero ex mundo ad patrem, in soliditate pietatis Petrum eiusq; successores vicarios suos instituit, quibus ex libro Regum & testimonio ita obediens esse debet, ut qui non obedierit morte moriat, & ut alibi legitur, in Ecclesia esse non potest qui Romanii Pontificis cathedram detinet, quoniam a Augustino e, Gregorioq; auctoribus, sola obedientia est mater, custosq; omnium virtutum, sola fides meritorum possidens, fine qua quicq; infidelis convincitur, etiam si fidelis esse videatur. Itaque nos eodem Petro docente foliciti esse debemus, ut qua à Rom. Pont. praedecessoris nostris, praferimus in facris Concilii pro obedientia hujusmodi auctoritatis, libertatisque Ecclesiastice, & sedis Apostolicae defensione maturè, & ex legitimitate causis inchoata sunt, nostro studio, cara, & diligentia debite abolvantur, & ad opatum finem perducantur, simplicium quoque anima quatum etiam rationem Deo redditum sumus, a dolis & laqueis tenebrarum Principis liberentur, sane feci. rec. Iulius Papa secundus praedecessor noster, post indecum ex legitimis tunc expressis causis, de venerabilium fratrum suorum sancte Rom. Eccle. Cardin. de quibusc numero tunc eramus.

a. C. cum infirmis, de parvunt. & remissum. b. Philipp. s.
c. i. Rog. ss. d. Augst. in opere Monachorum. e. Gregor. iii.
moral.

PPp 2

consilio & assensi, sacrum Lateran. Concilium, provide considerans cum eodem sacro Lateran. Concilio, Biturice. Regni Francie corruptelam, quam illi pragmatice factionem vocant, cum maximo animarum periculo & scandalo, ac dignitatis sedis Apostolice desiderio & diligendo retroactis temporibus viguisse & adhuc vivere, ejusdem pragmatice factionis negotiorum eodem approbante Concilio diftinctendum certe tunc nominati deputatis Cardinalibus & Prelatis certe congregatis commisit. Et quanquam sanctio prefata ex multis nullitatibus subiaceat, schismate manifestum fovere & continenter, & proprieitate aliquo minime precedente per se irrita, nulla, & invalida declarari potuisse: ex abundanti tamen cautela idem Iulius praedecessor Gallicos prelatus, capitula Ecclesiarum & monasteriorum, parlamenta, & laicos illis faventes, & dicta factione utentes, omnesque & singulos alios in primis sua communiter vel divisum interfere putantes, per edictum publicum, cum ad partes illas turus non patentes accesserit, in Mediolan. Aten. & Patien. Ecclesiarum valvis affigendis monuit, quare sanctio prefata, illiusq; corruptela & abusio, in concementibus auctoritatem Romana Ecclesie, & sacram canonum ac Ecclesiastica libertatis violacionem nulla & invalida declarari non debet. Cumque dicto Iulio praedecessore in humanis agentibus impedimentis causantibus citatione exequi & reproduci, ac negotium abrogationis huiusmodi plene discutit, ut intentio ipsius Iulii praedecessoris fuerat, non potuisse, sed eodem Iulio prieceps rebus humanis exempto, citatio ipsa legitimè executata, & per procuratorem fiscalem sacri Concilii promotorum reproducta, ipsorumque citatorum non compunctionem contumacia accusata, & ad alteriora proceduntia fuisse, nos divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti, omnibus rite pensatis, petitiōni praeclara ex certis causis nullum tunc responsum dedimus, ac deinde cum per diulos monitos & citatos diversa impedimenta allegantur, quare in termino eius (ut praefatus) prefixo compare non potuisse, ut omnibus iustis excusationis & querelle occasio eis auferatur, terminum citationis & monitionis huiusmodi praeclarum eodem sacro approbante Concilio ad alium non exprium terminum jam diu effluxum in diversis festis pluribus prorogavimus.

Cum autem moniti & citati praeclara sublati jam omnibus impedimentis, effluxisque omnibus terminis, eorum nobis & dicto Concilio non comparuerint, ne comparent curaverint ad allegendam causam quare sanctio praeclara nulla declarari non debet; ita ut excusationi ultra locum non sit, posseque merito continuas reputari, propterea exigente justitia reputamus: Nos immate attendentis pragmatice factionem, vel potius uitium eis corruptelam, schismatis tempore à non habentibus potestatem editam, relique Christiana Reip. Ecclesie; sancta Dei nullatenus conformem, & à clame. Ludovico XI. ** a Francorum Rege Christianissimo revocata, cassaram, atque abolitam, auctoritatem, libertatem, & dignitatem dicta sedis violare, ac diminuere facultatem Romani Pont. pro tempore existente de sancta Romana Ecclesia Card. pro universali Ecclesiastice laborantium, virorumque doctorum personis, quibus abundat Curia, & quorum consilii sedis Apostolica, & Rom. Pont. atque universalis Ecclesia auctoritas & potestas conservatur, negotiaque dirigitur, & in proferto statu conuentur, Ecclesiis & monasteriis, eidemque personis de reliquis beneficiis Ecclesiasticis jux-

^a Ludovicus XI. Francorum Rex per legatos nuncios ad Pnum II. liberato Ecclesia. & Pontificis regno obediensiam praelett, abrogatione pragmatice factionis, & magna in Turci auxilia politae. Remis Senatus Pariseri. Gagum. libro 10.

ta corum status exigentiam, provide per se: Pralatis vero Ecclesiasticis illarum prius causa probare, ut ipsi nervum Ecclesiastice apostolicae dicentis lanchum frangere & violare, ac contra nos hinc dem predictam eorum manum, contra eisque, hanc praemissa audendum viam aperire, ipsam, nonnullatatis subiaceat, nullo loquacitate aliquam temporis, sapientius tolerantia cuiusdam administricio facili, illam Pont. praedecessores prefati, propter ipsi fluctuationes impotere operari demandabant, corruptelam confessionem huiusmodi, vel malitiae tempore, vel illi provideret, & in toto occurre non valens, his temporibus tolerasse vix fuerunt: confederates tamen ab ipsius Bituricen. factionis editione, ex anno sequenti a fuisse, nullumq; infra hoc tempore sicut inter hoc Lateranense Concilium legitime fuisse est, quin cum (diponente Domino) confidemus, quidem improbae factionis extirpatione & nonnullatione fine nostra & tantorum plurimorum praedecessorum congregatorum nota, scilicet & dictum suum ab ipsius Calcedon. concilio recitat: ita & nos à tam nefaria incertitudine & contentorum in ea revocatione remitti ut dederit salva conscientia, scilicet & ipsius Ecclesia honestam posse aut debere censimus. Nec illud nos movere debet, quod d' sanctio ipsa & in ea contenta in Balliensi Concilio edita, & ipso Concilio instant. Bonaconi compilatione recepta & acceptata fuerunt, cum ea omnia post translationem ipsius Balliensi Concilieris facta. Eugenius Papam V. etiam praedecessorum nostrorum factam, a Balliensi concilio, seu ponuntur, quia praeferunt ipsi huiusmodi translationem Concilium amplius appellari non merebantur, sed emittant, ac proprieate nullum habere posse, cum eis solum Rom. Pont. pro tempore existentes, neque auctoritatem super omnia Concilia habent, Conciliorum indicitorum, transversorum, & diffunditorum plenum us & potestatum a habere, se dum in aliis scriptura testimonio, dictis factorum prout in aliorum Romanorum Pontificis enim praedecessorum notiorum, sacriforme canonum decreta, in propria etiam eorumdem Conciliorum confidemus, nisi ne confiteretur: quorum aliqua cetera placuit, regno vero utopio notoria, silentio patet.

In Alexandria enim Synodo Ariatico ibidem existente Felici Roman. Pont. ab eadem Synodo factum fuisse legitimus, Nicenam Synodum flanguit, non potest absque Roman. Pontif. auctoritate Concilia credenda. Neque nos later etiam eundem Leoni Pontificis Nicenam secundum Synodum ad Chalcedonem, nullam Martini etiam Papam quinum praesidentem faciamus Concilio Senen. potestatem transversendi Conciliorum, la confessus ipsius Concilii mentione habet dictum, Ephesinum quoque primam Synodum Calcedon. acced. eisdem Leoni VI. Agathoi VII. Hadriano VIII. Constantino VIII. etiam Constantino, Synodum Hadriano Bero. Pont. praedecessoribus nostris maximam reverentiam habuisse, eorumdemq; Pontif. institutionibus & mandatis in sacris conciliis per eos editis & factis reverenter & in militer obtemperasse. Vide Damasus Papa & carmel Epistola.

^b Vi haec faciliter innegatur, quia Capitulum in predicta compilatione Papa & Conciliorum, Dominico Jacobino libro de Concilio, articulo 7. Partem de Montis in id, de predicto Leon. Concilio.

scopi Roma congregati scribentes de Concilio Ariminio. Episcopis in Illyrico constitutis, præjudicium aliquod per numerum Episcoporum Ariminii congregatorum fieri non posuisse tenuant: quandoquidem confiterunt Roman Pontificis, cuius ante omnia decebat speculari decreta, talibus non præbusse conseruum, eundemque Leonem Pontificem universis Sicilia Episcopis scribentem nolusisse appareat: conlueverantque antiquorum Conciliorum Fates pro eorum que in suis Conciliis gela fuerunt corroboratione, a Romano Pontifice subcriptione, approbationemque humiliter petere & obtinere, prout ex Nicena & Ephesina ac Chalcedonensi hujusmodi, & V. I. Confantinopolitan. & V. II. eadem Nicena, ac Romana sub Symmacho Synodis habitis earum quod gelis, necnon in annuali libro de Synodis manifeste colliguntur, quod etiam novissime Confantinensis. A Patres fecisse constat. Quam laudabilem confutacionem si Bituricensi Baillient leui tiuiflente, hujusmodi molesta præcudibilia carceremus.

Cupimus quoque hujusmodi negotium ad debitum finem perducere, ac tam vigore citationum hactenus a nobis & præfato Iulio prædecessore ex abundanti emanatarum, quam aliorum proximorum, qua ita notorum sunt, nulla valent excusatione aut tergiversatione celari, etiam ex nostro paſſoriali officio procedentes, omnesque & singulos tam iuriis quam facti defectus si qui forsan in pizzenia intervenient, suppletentes, ex certa nostra scientia & de Apostolice potestate plenitudine codem sacro approbatte Concilio tenore præfatum præfatum pragmaticam sanctionem seu coramplam, ejusque approbationem quomodolibet emanamus, omnique & singulari decreta, capitula, statuta, constitutiones five ordinations in eodem quomodo libet contentas, seu etiam inferas, ac ab aliis prius editas, necnon conuentiones, stylum, iustis, five potius abulum, ex ea in hanc uicem diem quomodolibet emanamus, seu observatos, nullius zorobis vel momenti fuisse & esse decernimus & declaramus. Necnon ad abundantiori cautelam canderit Bituricensem faciionem five corruptlam, ejusque approbationem faciat vel expressam, ut patet, & in ea contenta omnia & singula etiam inferta quicunque revocamus, cassamus, abrogamus, irritamus, annulamus, ac damnamus: & pro infectis, revocatis, cassatis, abrogatis, irritatis, annulatis, & damnatis haberi volumus, decernimus, & declaramus. Et cum de necessitate futis exiſtat, omnes Christi fideles Romano Pontifici & subfelle, prout divina scriptura & fandorum Patriarche testimonio edocemus, ac constitutione fœli, nem. Bonifacii Pape VIII. similiiter prædecessoris nostri, qui incepit, Vnam sanctam declaratur, pro corundem fidelium animatum salute, ac Rom. Pontificis & hujus sancte sedis supremæ autoritatis & Ecclesiæ sponzæ fuit unitate & potestate, confititionem ipsam sacro præfanti Concilio approbatte innovamus & approbamus, sine tamen prædictio declarationis sancta mem. Clementis Pape V. que incipit, Meruit. Inhibentes in virtute sanctæ obedientie, ac sub poenis & censuris infra dicendis omnibus & singulis Christi fidelibus, tam laicis quam clericis, secularibus, & quorums ordinum etiam medicamentum regularibus, & alius quibuscumque personis, enjucunq; statutus gradus, & conditionis existant, etiam sanctæ Romana Ecclesiæ Cardinali, Patriarchi, Primati bus, Archiepiscopis, Episcopis, & quibuscumque aliis Ecclesiastica vel mundana, vel quavis aliis dignitate fulgentibus, omnibusque aliis & singulis Prelatis, clericis, capitulis & con-

ventibus secularibus, & ordinum prædictorum regulatibus, etiam monasteriorum Abbaribus, Prioribus, Ducibus, Comitibus, Principibus, Baronibus, parlamentis, officialibus etiam Regiis, judicibus, advocatis, notariis & tabellionibus Ecclesiastica vel secularibus, & quibusvis aliis personis Ecclesiastica regularibus & secularibus, ut praefterit, quacunque dignitate fulgentibus, in præfato Regno Francie, Delphiniat, & ubique prædicta pragmatica directe vel indirecte, tacite vel expresse vigeret, quomodolibet existentibus vel pro tempore futuris, ne de exerto præfata pragmatica fandione, seu potius corruptela, quomodolibet ex quavis causa, tacite vel expresse, directe vel indirecte, aut quo vis alio quicunque colori vel ingenio, in quibuscumque auctibus judicialibus vel extrajudicialibus uti, seu eriam eam allegare, vel secundum eam judicare, aut quo vis auctus judiciales vel extrajudiciales secundum dictam pragmatice tenorem vel capitulo in ea contenta per se vel alium seu alios nul latentes facere presumant, aut per alios fieri permittant, seu mandent, nec præfata pragmatica fandionem, aut in ea contenta capitulo seu decreta ulterius in dominibus suis, aut aliis locis publicis vel privatissimè, quinimum illam ex quibusvis Archivis etiam Regis, seu capitoliaribus & locis prædictis infra secundem a data præsentium computandos delcant, seu deleri faciant, sub injuria excommunicationis lata sententia, necnon quod ad Ecclesiasticas & regulares persona predicas, omnium etiam Patriarchalium, metropolitanum & aliarum cathedralium Ecclesiastum, monasteriorum quoque & Priorarum etiam conventionalium, & quaruncunque dignitatem, aut beneficiorum Ecclesiasticorum secularium & quorums ordinum regularium, privationis, & inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quo vero ad secularies præfata excommunicationis, necnon amissiois quorumpaque feudorum tam à Romana quam alia Ecclesia ex quavis causa obtentorum, ac etiam inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, inhabilitatis quæd omnes & singulos actus legitimos, quomodolibet factendos, infamias, ac criminis lege majestatis in jure expromis, & singulos supradictos, si (quod absit) contrariecent, incurriend, at quibus vigore cuiuscunq; facultatis, ac clauſularum etiam in confessionibus quibusvis personis sub quibusvis verborum formis concessis contentarunt, nisi à Rom. Pont. canonice intrante vel alio ab eo ad id in specie facultatem habente, præterquam in mortis articulo constituti, ab solvi nequeant.

Paulus Tertius.

Ecclesia in afflictu & maximi turbatio Christiana reipublica ebus pretestitum remedium ex Conciliorum accomeriorum iudicio exposta est.

CAP. II.

Majores nostri sapientia admirabili & sanctitate prædicti lape in summis Christiana reipublica perculis remedium optimum atque opportunissimum occumenica Concilia, & Episcoporum generales conventiones adhibuerunt. Ex diplomate iudiciorum Tridentini Concilii Cal. Iumi 1542.

Pius IV.

Conciliorum canones interpretantur & emperantur Pontificia maximis declaratione.

CAP. III.

Sicut ad sacram Conciliorum decreta ac canones auctoritasat, confirmatio Apostolice sedis & debet & solet accedere, ita si qua super eis exorta sit dubitatio, ejusdem sedis iudicio & declaratione tollenda est,

a Pragmatica sancti iustitiae abolitioni, ejusq; sequentium pana.

Fpp 3

Idem.

Concilio decretata non prius rata & firma habentur quin eis accesserint
Ponitissimum maximi confirmatio, cuius est ea & indicare & declarare,
tum sancte interpretari. Idg, unico Concilii Tridentini exemplo ex
antiquo Ecclesiastica iurisdictione ritu probare licet.

CAP. IV.

Benedictus a Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum, & Deustotius confos-
tus: qui respicere dignatus Ecclesiam suam sanctam,
tot procellis & tempestibus agitatum atque vexatam,
& gravius indices laborantem; apio tandem ei subvenit,
opotato que remedio. Ad plurimas & perniciiosissimas ha-
reles extirpandas, ad corrigitendas, & reficien-
dam Ecclesiasticae disciplinam, ad pacem & concordiam
Christiani populi procurandam, indictum jam pri-
dem in civitate Tridentina ecumenicum & genera-
le Concilium & à pia memoria Pauli III. praece-
dere nostro, & sessionibus aliquot habitibus ceptum fuerat.
Abejus autem successore Iulio in cander urbem revoca-
tum, post alias sessiones celebratas, variis impedimentis
& difficultatibus obiectis, ne tum quidem peragi posse-
rat. Itaque diutius intermissum fuerat, non fine maxi-
mo merore piorum omnium, cum quotidie magis Ec-
clesia ejusmodi remedium imploraret. Nos autem post
fuscpem sedis Apofolica regimen, tan necessarium ac
salutare opus, sicut pectoralibus sollicitudo monebat, divi-
na misericordia fiducia perficeret aggressi, auctio pio flu-
dio charissim in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum
Imperatoris electi, & aliorum Christianorum
Regum, Rerumpublicatum, ac Principium, tandem con-
secuti fumus, quod nre diu niuersitate nocturnis curis labo-
rare defitimus, quodque à parte luminum assidue pre-
catis sumus. Cum enim earum unicus ex Christi-
ianis nominis natione, convenienter nostris convocata li-
teris, & sua etiam ipsorum pietate excita Episcoporum
& aliorum insignium Pratorum maxima, & oeconomico
Concilio digna frequenta, præter plurimos alios
, & sacrae literarum scientia, divinitus &
marii iuris cognitione præstantes viros, præsidentibus
ipi Synodo fedis Apofolica legatis, nobis adeo Conci-
lii libertati faventibus, ut etiam de rebus fedi Apofolica
proprie referatis liberum ipi Concilio scriptis ultro permis-
sum, quia de sacramentis, & aliis ebus, qui quidem ne-
cessaria vita sint, tractanda, definienda, & stauen-
tibat, ad confundandas heres, ad tollendos abusus,
& emendandos mores a faciliō Synodo summa li-
berate diligenter tractata, & accuratè ac naturè ad-
modum definita, explicata, statuta sunt. Quibus rebus
perfictis Concilium tanta omnium, qui illi interfuerunt
concordia peractum fuit, in confensu eum planè à Do-
mino effectum fuisse confitetur, idque in notis aquae
omnium oculis valde mirabile fuerit. Pro quo tam singulari
Deimunere supplications scatim in alia ha-
bitacide induimus, que magna Cleri & populi pietate cele-
bratur fuerunt, laudesque & gratias divinae majestati me-
rito perolvandas curavimus, cum ejusmodi. Concilii
exitus spem magnam & prope certam attuliter, forte ut
majores in dies fructus ad Ecclesiam ex iphis decreis,
constitutionibusque perveniant. Cum autem ipsa san-
cta Synodus pro sua erga fedem Apofolican reverentia,
antiquorum etiam Conciliorum vestigia in hiarens, de-
cretorum suorum omnium, que nostra & præcessu-
nostrorum tempore facta sunt, confirmationem
à nobis perierit, decreto de ea re in publica sessione fa-
cto. Nos ex legatorum literis prius, deinde poli reditum
corum ex iisque Synodi nomine diligenter retulerunt,

a 2. Corinth. i. b à Pio IV. tandem in Tridentina civitate continuatum & absolutum fuit die Mercurii, 26. Ianuar. anno 1564.
c Seß. 25. cap. ultimo.

TITVLVS VIII.
DE CELEBRATIONE MISSARVM,
& Sacramento Eucharistiz, & di-
vinis officiis.